

Kære familie og venner

2016 har på mange måder stået i CISV's tegn i vores familie. Vi har alle været ude at rejse med CISV i år - nogle mere frivilligt end andre. Valdemar og Vitus kom hjem fra Brasilien d. 12. januar, og knap var de hjemme, før Christianes Børneby-delegations mødtes første gang for at forberede turen til USA. Foråret gik bl.a. med uddannelsesweekends for deltagere til Børneby (Christiane, USA), Junior Counsellor (Vitus, Filippinerne), Youth Meeting (Hannibal, eksotiske Aalborg) og Seminar Camp (Valdemar, Spanien). Da juli oprandt, og alle unger skulle af huse, skulle forældrene have nydt sommeren og hinanden i Torup i en uge i juli. Vi var værtsfamilie for delegationer fra Costa Rica og Filippinerne, hjalp med at søsætte Step Up Camp'en på Sydfyn og var på vej til Torup, da Vitus ringede efter

14 helt fantastiske dage i Filippinerne og trist fortalte, at han havde haft et lille intermezzo med en dum myg og nu var indlagt i Manilla. Vi endte derfor efter 16 timer (ny sommerhusrekord i Torup) med at kikke hinanden i øjnene med et "Er vi det rigtige sted?"-blik, kørte hjem efter pas og vacciner og rejste ud til Filippinerne for at hente Vitus hjem efter 5 døgn's indlæggelse med Dengue-feber. Det er dejligt at have en god forsikring i ryggen, når man fra det ene øjeblik til det andet føler, at man hænger der i neglene og hverken ved ud eller ind.

Der var meget langt til Filippinerne, og det var en kolossal øjenåbner at tage rejsen derud og reflektere over, hvad det er, vi skubber vores seje unger ud af reden til. Fremmede lufthavne, myndighedspersoner, visa-regler, indtryk fra andre kulturers hverdag - og i Filippinerne's tilfælde en fattigdom, som vi godt nok kender fra film og TV, men som pludselig bliver utroligt nærværende. Vi priser os lykkelige over, at vores børn siger ja tak til mulighederne, og vi sender dem fremover afsted med fornyet vilje, kærlighed og respekt. Netop nu er Vitus på camp i Oslo, Valdemar i Bologna og Hannibal og Christiane i Helsinki. Alt er godt, og verden bliver et fredeligere og bedre sted engang i fremtiden - det må den blive! Her i 2017 er CISV's verdensomspændende tema Human Rights. Vitus skal være Junior Counsellor på en Børneby i Aalborg, og Hannibal og Christiane skal på en Interchange-oplevelse til Italien. Selv skal jeg på (organisatorisk) uddannelsestur til Østrig og måske Belgien - så CISV giver også andre muligheder for at forældres pas bliver luftet lidt ind imellem.

Christiane (12) er lige præcis den mindste i familien. Christiane går i 6. klasse og er derfor nu i den ældste klasse på Båring Skole. I 2017 bliver Christiane teenager, men det er kun kalenderen, der ikke følger med tiden - Christiane er længe foran dåbsattesten. Christiane trives med skolen, veninderne, iPad'en, nye indretninger på værelset, ridning og klubben Pluto. Hun sætter selv cyklen bag på bilen om morgenen, når hun kan køre med mig, men ellers går hun også gerne hjem fra skole. Hellere gå de næsten 3 km end at skulle vente på bussen længe efter, hun har fået fri. Selv om Båring for vores familie er verdens navle, har dem, der planlægger offentlig transport, ikke helt det samme blik for busafgange her.

Christiane er velbevandret ud i Snap Inc. og Instagram og har tilbragt de sidste mange uger med at dap'pe. Ingen ældre end 50 bør bruge ordet SWAG, så Christiane er blevet udfordret i et væddemål med Rasmus om, hvorvidt han kommer til at sige det, når han er fyldt 50 ... Rasmus har en påmindelse på mobilen - som helt sikkert er skiftet ud mere end en gang til den tid, hvorfor Christiane lever i håbet! CISV gik i den grad i blodet på Christiane, da

hun rejste til USA i sommer! Det levede op til ALT, hun havde på sin USA bucket list - hvilket ud over shopping også indbefattede den vildeste limousine-tur. Her i december overskred hun egne grænser, da hun i december besøgte CISV-veninden Olga med toget alene til Valby. Hele tre indkøbscentre i København fik besøg, men det blev nu ikke helt så vildt som i USA, hvorfra der var 92 læbepomader med hjem i den 11 dage forsinkede kuffert. STOR gensynsglæde!

Hannibal (13) går på sidste år i 8. klasse på Nørre Aaby Realskole og begynder så småt at se fremad mod efterskolelivet. Hannibal blev konfirmeret Bededag og blev behørigt fejret ved en stor fest. Hannibal havde med afdæmpet forventning set frem til festen og det at være midtpunkt for underholdningen, men han overlevede, og han syntes, det var sjovt og hyggeligt. I juli blev rejsegaven fra mormor indløst til en skøn uge i London. Lårene har næsten taget form efter computeren, og

han skal konstant mindes om lektier og sengetider for at computeren ikke gror fast i den position. Hannibals togskinne-projekt i over- og undermund går fint - vi er så småt begyndt at håbe på, at processen kan være til ende inden han til august drager til [Faxehus Efterskole](#). Kontrollerne hver 6.-8. uge i Fredericia er pænt langt væk fra Faxe Ladeplads. Hannibal spiller still going strong en solid, grounded bas i musikskolens Junior Big Band. Vi kører gerne afsted som fanklub og nyder hver gang at opleve ham i en for Hannibal meget selvsikker rolle med sin nye bas, han fik i konfirmationsgave. Den unge mand derinde i ombygningen er ved at dukke frem fra støvet - og resultatet bliver et pragteksemplar, tør vi godt love! (Måske bliver 2017 i øvrigt det år, hvor Hannibal finder ud af, hvad alle de andre i Big Bandet hedder?)

Vitus (17) går i 3.g og hviler på en skøn måde i sig selv. Gymnasielivet lakker mod enden, huen er bestilt, og her op til jul blev den store skriftlige opgave afleveret. Fagene var fysik og kemi og emnet Antabus. (Man ønsker ikke at vide, hvordan ideen til det emne opstod ... Men det var noget med et alternativ til en opgave om sprængstoffer.) Vitus er kæreste med Rebekka og er blevet formand for SFU i Middelfart og for elevrådet på gymnasiet, så han bruger meget tid på at være et engageret, velovervejende, idealistisk og demokratisk ungt menneske. Episoden med Dengue-feberen sendte Vitus' levertal og overskud til tælling, så langt hen i oktober-

november gik han tidligere i seng end tilbage i 3.-4. klasse. Gymnastikken blev valgt fra i fritiden - og med skriftlige afleveringer i et ekstra A-fag og en krop i underskud, har det været en moden og god beslutning. Vitus arbejder som ungarbejder i Dagli'Brugsen og som Demokratiformidler i Middelfart Kommune. CISV tager også meget af

Vitus' tid - ud over rejserne er der uddannelsesweekends og bestyrelsesarbejde på Fyn. Da vi hentede ham i Filippinerne og var ude på campen efter hans bagage, rørte det os utroligt dybt at se, hvilket indtryk han havde gjort på 11-årige børn fra hele verden. Der kom en 11-årig finsk pige hen og sagde "Are you Vitus' mother? Thank you for sending him". Afskeden var hjerteskrærende

at bevidne og kan ikke rummes af ord, men gjorde os forældre meget, meget stolte af Vitus! Hvis man læser årenes julepistler igennem, har der ikke altid været tegn i sol og måne på, at Vitus Banditus i den grad skulle vokse sig til at gøre en forskel i verden. Men det gør han - det forstår vi og sætter pris på. Vitus har netop fået bevilget en Seminar Camp i januar 2018 i (Dengue-fri) Australien, så hans sabbatår efter gymnasiet skal bygges op om det fixpunkt.

Valdemar (19) er fløjet fra reden. Få timer efter hjemkomsten fra Youth Meeting i Rio kørte jeg ham til Brandbjerg Højskole, hvor han gav den gas i forhold til musikken, det af være højskoleelev - og senere i løbet af foråret i forhold med Nina. Valdemar fik sammen med gymnasiekammeraten Jesper tilbudt kollegielejlighed i Aarhus i juli, og vi nåede

lige at se den, inden vi drog til Østen og Valdemar fløj til Spanien med CISV. Han flyttede adressen i juli og flyttelæstet i august, og han nyder for vildt studielivet i Aarhus og på Kemisk Institut. Alt i alt tre gange i 2016 er det lykkedes at sidde alle seks og spise aftensmad sammen -

den ene var juleaften. Valdemar er gennem en længere optagelsesprocedure blevet ansat på [Kemishow på Aarhus Universitet](#) -

lidt af en drøm er der gået i opfyldelse. Erfaringerne fra barndommens køkkenbordsforsøg, diverse sprængninger i haven, hjemmelavet "øko-fyrværkeri" mv. kommer nu mangefold igen. Det viste sig nemlig til Valdemars store glæde, at det er et lønnet studenterjob. Det går ellers meget fint med at leve af en SU (så længe der ikke er 90 mandater, der ændrer ordningen) uden at tage lån, så med indtægt fra en kemisk legeplads, kommer der sikkert lidt mere kulør på studenterlivet. Vores bidrag til studenterlivet er lidt madrester, hvis han kikker forbi i skoven, og saxofonundervisning på Aarhus Musikskole. Det går rigtig fint - så fint, at Valdemar har fået sin sag for i en saxofonkvartet. Det betyder meget, at "tilskuddet" på den måde går til noget berigende, som ellers ikke kan prioriteres i SU-tilværelsen.

Rasmus har travlt i disse dage med registeret over medlemmerne i [BAMOK](#) - billetsalget for medlemmer til aprilkoncerten med Dúné er gået i luften, så der skal helst være styr på medlemmerne, når bestillingerne vælter ind. BAMOK's bar og udstyr bliver i forbindelse med årets to koncerter jævnlige udbygget, så barchefen skal trykke nye drinkskort - senest til Patrick Dorgan-koncerten, hvor en hjemmelavet isknuser fik debut. Det er også blevet til en tur til Arena Fyn en sen torsdag aften for at hamstre brugte konferencetæpper til Multisalen. [Lokaludvalget](#) kom i vælten i forsommeren, da Båring blev nomineret som

finaledeeltager i [Årets Landsby 2016](#) - en konkurrence indstiftet af [Landdistrikternes Fællesråd](#). Byen stod gennem en længere periode på den anden ende, og det kulminerede en lørdag i august, hvor dommerpanelet blev kørt rundt efter en yderst stram minutplan for at vise vores perle på Fyn frem. Rasmus var i nyvasket bil chauffør til lejligheden, og Båring fik kæmpet sig ind på en flot andenplads - men det havde nu været sjovere at vinde prisen ... For en måneds tid siden fik vi for alvor slået hul på vores kunstprojekt, så den første mundruget-Gumozo er flyttet ind på taget. Rasmus og [Steffan Herrik](#) havde gang i lange stiger og var godt bundet fast i seler, inden vi kunne holde fernisering. Kom forbi og hils på den!

På gymnasiet udfordres vi til stadighed af de gentagne 2%-besparelser hvert år. Vi er blevet en uddannelsesleder mindre i vores ledelse, så jeg mærker tydeligt, at der skal løses flere opgaver. Men de er også sjove. Noget af det nye, det har ført med, er arbejdet med information og kommunikation. Det har bl.a. bragt mig på kursus i Sociale Medier målrettet gymnasier. Vildt spændende og sjovt - og med mange lignende opgaver i CISV Fyn, Gymnasieskolernes Musiklærerforening og BAMOK mærkes en overførselsværdi meget tydeligt. CISV Fyn griber stille og roligt om sig. I 2016 sendte vi 30 11-19-årige børn og unge rundt i verden. I 2017 skal vi sende i alt 40 ud til livsforandrende oplevelser. Derudover er jeg i et af de landsdækkende udvalg ansvarlig for at sende 16+-årige ud på Youth Meetings på individuelle rejser uden leder, men som oftest med en rejsemakker. Klasseforældrerådene bliver færre og færre - nu er der kun Christianes tilbage. Suppleret med forældreforeningen, Middelfart Gymnasiums Venner, og et delt barselsvikariat i nabosognene som kirkesanger, går tiden alt i alt fint, men stærkt. Fx var der i december drøn på kalenderen med 11 gudstjenester. Skønt er det, at der også efterhånden er tid til at dyrke gamle venskaber op igen, og en weekendtur med skønne kvinder er i kalenderen i foråret.

Hele familien tager sammen på ski i februar i Hochkönig i Ski Amadé i Østrig. Valdemar tager med - og vi glæder os til at sidde om bordet alle seks mange dage i træk! I år har vi lejet penthouselejligheden i det selvsamme hus, som liften starter fra, så forventningerne til ugen og forhåbningerne til godt skivejr er helt i top - [Königstour](#) er vidunderligt smuk i kejservejr. I sommerferien er hele storfamilien inviteret til Fanø af farmor og farfar, så selv om der er Roskilde Festival for Vitus og Valdemar i dagene op til, at Vitus skal på Børneby som Junior Counsellor i Aalborg i umiddelbar forlængelse, og at Hannibal og Christiane skal rejse til Italien på Interchange dagen efter sommerhusugen, skal alle nok komme afsted med rent tøj, og gruppebilledet af storfamilien på Fanø skal nok blive taget!

Godt 2017 til alle! Vi håber at se rigtig mange af jer her og hos jer!

Christiane, Hannibal, Vitus, Valdemar, Rasmus og Rikke.

Se billederne i større format og aktiver links på <http://jul.juelenemaerke.dk/>